

עין משפט
נר מצוה

סבת א מיי פכיו מחל
שבת הלכה ו ופיח
מחל ייט בל ד טושע
חית פי תקיח פטיף ד:

רבינו חננאל

[illegible]

•

לא היה ד"ר שפוט ד"ת ספרד. וא"ת והלא כל מקום דמי
נמה לחלוק וי"ל דהיינו נמשנה אבל לא נבדל: א
דקא שרי ת"ק קא אפר רבי דוסא. דאפי' נשאר סולמות
לא שרי אלא הטוי ותימה רבי דוסא דלמר כמאן דלכ"ע

ביצה פרק ראשון ביצה

וירי הולכה בשאר סולמות ו"ל דר
 וסוף יאמר דלל חלקן ב"ש וצ"ה
 דבר ור שמע דק"ל כר' דוסא
 הימה דלמר בעיניו פרק מלון
 דף ע' וס' מטלטלין את הסולם
 כבול שמעתי שמע דאסור לטלטל
 וסולם של עליה ור' דוסא דאסר אפי'
 וסולם של שוכן ו"ל דר' מיי
 וסולמות הן וכן שמע בהדיא פרק
 מלון (שם דף ע' וס') והסם מיי
 קעטניס וסבא מיי בגדולים והר"ר
 זכרם מחבורג'ל פירש ההסם מיי
 שנת דמח' עממא אסר לטלטל
 וסולם משום דמחוי דלהטיס גג
 וזא דר'ך וסבא ליה חששא שאסור
 והואיל לחוק חלל הכה מיי כיס
 ור' דמורא להולאו לחוק ור"ר איכא
 וכן חששא ופלי זה אסור לטלטל
 וסולם שלנו צ"ט ואפילו צנינו
 שמא הלכה כר' דוסא ו"ע'
אלמא גבי שמחתי י"ב ב"ש
 לחומרא וכו'. ור"ת אמר'
 אף פריך מצינא שולדא ופי' הקונט'
 וסוף דבי צינא לא שייך שמה
 ואין שם שמחתי י"ב כ' ומה שמחתי
 א"ר היינו מטעם שיש להו כנסה
 למשקין שזכר: **אמר** ר' יוחנן
 מוחלפת השיטה. פירוש היא
 ומחיתין דכ"ה סבר אר' מטלטלין
 ומחיתין צ"ט וכל הך משניות דמיי
 מתלין ואותה דהשומט דקאי קאי
 קשה טובא להלדא פי' דא"ר מתוקמא
 ור' המספקא לא הי' עמי דחיקי
 לפעיל דמיימי הואיל ולא מתלין כסו'
 ויניס אותה דהשומט ועד קשה מאי
 ואמר גבי עור משום דמחוי למחא
 וקמי' הא מפרש עממא לקמן (דף ק'
 והמירו סופן משום מחלוקת וע"כ
 וא"ר דלוחא דהשומט נשאת
 וטעמו (למילא א"ר רבה ור' יוסף שקלו
 וטעמו ע"פ דף י: א) אליבא דר"ש וכו'
 וסוף גדול ועד קשה כיון דמחלפת
 היא דמחיתין סבירא להו לנ"ה

[illegible]

לְבִיָּה וּדְבָרִי בִיָּה לְבִיָּשׁ, וּדְחִינוּ וּדְלֵמָא שְׁאֵנִי הֵתֵם רְאִיכָא דְקֹר גַּעְרִין וְכוּ'. עַל זֶה הַדָּרֵךְ הַשְׁמוּעָה כְּלָה וּפְשׁוּטָה הִיא.

מחשבותיו. דקדמי בהולכת קולם פליגי לאו כי האי חנא דקמי
בהולכת מרוד מפני שזריך ייטע הא: **אכל על עליה אסור.** דהוא
דלא אמרי להטיה גגו זריך: **מדדין בו.** אם החלון רחוק
איך ראש הקולם מגיע עם (ה) זה בזה **מדדין** בגבול של קולם
משם משם: **להפריט.** להפריט:

לראות שדומה: **סולם** **כא** לדינו.
הולכת **סולם** של עליה לשוכן: **מכלל**
דפ"ק סכר. **כסל** עליה פלגו
במורה ומורה: **בכולם**. **טעמיה**
דפ"ק קא מפרש. ובשל עליה ליכא
לחמן דשרי: **ממאי מדקמי**. בתלמיה
דמ"ק משוכן לשוכן אלמא כסולם
המיוחד לשוכנין קאי: **מי קמי**
סולם של שוכן. דנהי משמע דכסל
שוכן קאי: **משוכן לשוכן קמי**
ועולם כסל עליה וריבואת אשמועינן
דיוליטת מעליה לשוכן ראשון וממנו
לכמה שוכנין: **הטוי סולם של עליה**.
והיוליט לשוכן כמבעד יום ועכשיו כא
למטותו מחלון לחלון: **מאי דקא אסר**
פ"ק. דרבי דוסא דהוא ר' יהודה
דלמך כסולם של עליה אסור להוליך
קא שרי רבי דוסא מיהא לטעות:
ולא **היא מאי דקא שרי פ"ק**. דהיינו
של שוכן להוליך קא אסר ר' דוסא
ואסא למימר הולכה אסור כטייה של
ובשל עליה לא איירי כלל: **מוחלפס**
השעשע. כדן הוחלפס שיטתן וזריך
לפוך דרביהם: **וממאי דמוחלפס**.
ומאי קשיא ליה ר' יוחנן דלמא
טעמיהו דב"ש הסם משום דליכא
דקר נעוץ וליכא נא איסור: **אכל**
סיכא דליכא דקר נעוץ. דליכא נא
רמז חסירה לא שרי ואשמי כפסר
מיחוס שהוא כחפור ועומד והכא
נמי לא שני דהא איכא חשדא דלחטיט
גמי: **אכל הסם לא**. דגמיר משום
כחשיה דלמא זמנין דבעי כחשיה:
אכל אי קשיא. מתניתין אהרדי
שהלך רבי יוחנן להחליף שיטתן
וזריך לפוך דרביהם: **הא קשיא**.
(ו) על זו הלחטיה: **לא יעול**. מנין
התולות דב"ש: **אא"כ נענע כמבעד**
יום. ולא קמי כהכנה דבזכר בעלמא
דמפרש לקמין טעמא דלמא למחר
כי שקיל ליה חיים עליהו וממליך:
אכל

וליו אבל התם לא
בית שמאי אומרים ^דלא יטול אלא אם כן נענע מבעוד
ואומר זה וזה אני נוטל אלמא בבי שמתח י"ט ב"ש
מינתי השוחט חיה ועוף ביו"ט אמר רבי יוחנן מוחלפת
עד כאן לא אמרי ב"ש אלא היכא דאיכא דקר נענן
אבל

ס הכנה חסר אני דבימי נעורתי לא היו מאריכין כלל אך עתה
מארא לפיכך מאריכין הכנה ומיחו זה אינו דלפי פירושו נמי לכל
זאפי צעפר חיחות בעו הכנה מתקאמר הכא עד כאן דלפי קאמרי
זי דקר נקט מצעוד יום משום הכנה דכפ"ה ומדע דלכ"ה הא
לפי המסקנא דלאמרי ב"ה שיחפור בדקר בתחלתו וישמחו וזאפי
דכפריסית וסבארא היא דלא פליגי ב"ש וזכ"ה אללא כהא דככ"ג
לכנה ועוד ראה מתקאמר כר יהודה גופיה לעיל (דף ט.ו.) זי ממלא
השטע דצבאר צריכי מיירי כנון לכסות בו זואה אלל ככנר דם לא
לשיטה אלל להחליף פירוש דברי האמוראין ואז"ל יפה הכנו העולם
זוי ללנות בו ביאה ולא מעפר חיחות שע"ה קרקע שהוא בטל אבן
ומיחה אז"ל מחולפת קאי אהאיא דהשטות וזית שגאי לחומרא
יא וי"ל דמנהג לא לפי העטות דבשנית קודם מחולפת השיטה:
ב"ש

צ"ש

מסורת הש"ס

(א) ותוספתא פ"ח, (ב) ונדה כד, בע"ז מו, כ' רש"י ד"ה כג ר' חייא יהודה וזקוקה שמן, (ג) לעיל כג, (ד) לקמן י"ה (ה) דף י"ג, (ו) וע"פ ח"ס פניחין פא: ד"ה ה"ג וכו', (ז) וסגן סולמות של בית, (ח) וממלא קופתו עפר ועושה כז"ל,

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מלדין וכו' שם בהגיה כנ"ל ותיבת זה נמחק: (ג) ר"ה הא קשיא זו החליטה כנ"ל ותיבת על נמחק:

מוסף רש"י

מחלפת השיטה. התנא
שסדרן טעה בלחם מהן
והחליף שיטתו (99טורים)
(77).